

A gránit kialakulása és tulajdonságai

Durvakristályos savanyú kémiai összetételű mélységi magmás kőzet. A gránit nagy mélységekben keletkezik ezért felszínre csak a fedőrétegek lepusztulásával kerülhet, vagy a hegységképző erők emelik magasba.

A gránit legfontosabb elegyrészei a kvarc, az alkáliföldpát és a csillám. Járulékos elegyrészként apatitot, cirkont és titanitot is tartalmazhat. Több változata ismert.

A rapakivi gránit olyan gránit, amelyben nagy méretű káliföldpátokat keskeny oligoklász-andezin koszorú övez. Az írásgránitot kvarc és ortoklász orientált összenövése jellemzi. Greizenesedés következtében, illetve hidrotermás vagy pegmatitos hatásra átalakult gránitok egyéb ásványokat, például turmalint (luxullianit) vagy topázt is tartalmazhatnak.

A gránit a köznapi beszédben is a szilárdság, a keménység egyik jelképe.

Való igaz, az ókor óta használják nagy építkezésekhez. Nagy és eltérő keménységű ásványszemcséivel magyarázható az erózió bizonyos formáival szemben tanúsított ellenálló képessége is. Jól tűri a szél, a fagy, az esővíz támadását. Az embert csodálattal tölti el, ahogy a csiszolás során egy homogén felületből fokozatosan megmutatkozik egyedülálló mintázata és a matt kőből egy fantasztikusan fénylő anyag születik.

Megmunkálása után, rendkívül jól tűri az időjárás viszontagságát, fényét csiszolása után szinte örökre megőrzi. Időállósága és szépsége miatt síremlékek készítésére a legalkalmasabb anyag. Mintázata és színe származási helyétől függően igen sokféle lehet, melyből bemutatunk néhányat.